

TIPUS DE DOLMENS més corrents.

Cista.

Caixa tancada pels 4 costats. Accés per la llosa superior. Com que aquesta s'ha de posar i treure sovint, no pot ser massa pesada i per tant les cistes no acostumen a ser gaire grans.

Exemple que veurem: Cista de Creu de Parròquia.

Dolmen de Mas Clamí (Castellterçol).

Cambra pirenaica.

Té tres cantons amb lloses grans i un cantó obert, que era l'accés, amb alguna una llosa o lloses més petites que feien de porta i que sovint s'han perdut.

Molt freqüent en la nostra zona.

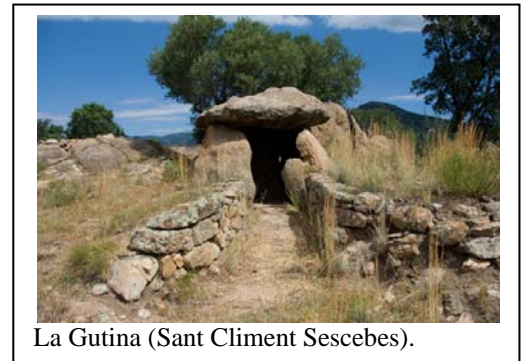
Exemples que veurem: dolmen del serrat de Puigventós, dolmen de Cruïlles.

Dolmen de l'Ollic(Centelles).

Sepulcre de corredor.

Està format per una cambra sepulcral que té accés per un corredor o galeria fet amb pedres, cobert, més estret que la cambra, que travessa el túmul. Freqüent a l'Empordà.

La Gutina (Sant Climent Sescebes).

Galeria catalana o sepulcre de corredor ample.

S'assembla al sepulcre de corredor però la galeria no està tan diferenciada de la cambra i va disminuint d'alçada a mesura que s'acosta al final del túmul.

Exemple que ja no veurem: dolmen del Serrat dels Moros.

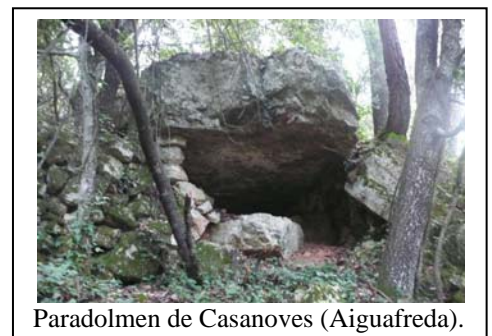
Arca amb vestíbul-pou.

Un pou d'accés, al mig del túmul, tapat amb una llosa, permetia baixar al vestíbul, que estava separat de la cambra sepulcral per una altra llosa vertical.

Paradolmen.

Es parla de paradolmens quan s'aprofiten cavitats naturals per fer-hi enterraments, normalment fent-hi treballs de condicionament com reexcavant-hi o posant-hi parets laterals.

Exemples prop d'Aiguafreda: Paradolmen de Casanoves, paradolmen del Duc.

Paradolmen de Casanoves (Aiguafreda).